

Іванові Франкові

Тут гори і скелі, неначе пороги,
А ми прокладаєм дорогу;
Тут кручі такі, що ніхто із низин
Таких не сягне височин.

Гукали нам скелі, щоб ми відступили:
«Нікому не вистачить сили
Зламати оцей споконвічний граніт —
Йому ж мільйони вже літ!»

Багато наклали із нас головою,
Та ми не покинули бою:
Ми бились у скелях за кожний поріг —
І врешті пробрили дорогу доріг!

Текст наводимо по книзі [Ярослав Паладій. Абетка з історії України](#) . — МП «Пам'ятки України». Київ, 1993.